

15 Απριλίου 2013

Φεστιβάλ ΧΟΦΕΘ: Συνέντευξη με τον Θοδωρή Αραμπατζή

[Πολιτισμός](#) / [Συνεντεύξεις](#)

Στην αίθουσα του κινηματοθεάτρου της Α΄φοιτητικής εστίας Θεσσαλονίκης από της 14-21 Απριλίου λαμβάνει χώρα το φεστιβάλ παραδοσιακών χορών που οργανώνει κάθε χρόνο η ΧΟΦΕΘ. Με αφορμή το γεγονός αυτό, το οποίο είναι κάτι ξεχωριστό στα παραδοσιακά μουσικοχορευτικά δρώμενα, η Πεμπτουσία πήρε συνέντευξη από τον Θοδωρή Αραμπατζή παλαιό μέλος και χοροδιδάσκαλο της ΧΟΦΕΘ, ο οποίος έλαβε μέρος σε πολλές από τις εκδηλώσεις της.

Πεμπτουσία: Γνωρίζουμε ότι εδώ και πολλά χρόνια δραστηριοποιείστε στον χώρο των παραδοσιακών χορών ως δάσκαλος. Πείτε μας λίγα λόγια για το πως ξεκινήσατε.

Θ.Α.: Ξεκίνησα να ασχολούμαι με τους παραδοσιακούς χορούς το 1986 σε ηλικία δεκατεσσάρων χρονών, στο χορευτικό τμήμα του Δήμου Αμπελοκήπων. Ήταν τέτοια η αγάπη και το μεράκι μου για την παράδοση και το χορό, που μαζί με άλλους τρεις φίλους, συγχορευτές, πηγαίναμε στην ταράτσα του πατρικού μου σπιτιού και αφιερώναμε επιπλέον ώρες χορού.

Το 1989 μπήκα παράλληλα με το Δήμο Αμπελοκήπων και στην ΧΟΦΕΘ όπου και έμεινα μέχρι το 1998 ως χορευτής και ως χοροδιδάσκαλος.

Ταυτόχρονα, από το 1993 έως το 1997 ήμουνα και στην Παγκρήτια Αδελφότητα Μακεδονίας μαθαίνοντας κρητικούς χορούς.

Η πρώτη επίσημη πρόταση ως χοροδιδάσκαλος έγινε το 1993 από τον Χορευτικό Σύλλογο Γέφυρας (Θεσ/νίκης). Έκτοτε ακολούθησαν και άλλες προτάσεις, ανοίγοντας το δρόμο μιας πορείας στην διδασκαλία πλέον των παραδοσιακών χορών, όπου συνεχίζεται μέχρι σήμερα, (Δήμος Αμπελοκήπων, Δήμος Θεσσαλονίκης, Δήμος Μαλγάρων, Σύλλογος Βισαλτίας Σερρών, ΧΑΝΘ, Ενορία Ι.Ν. Αναστάσεως του Κυρίου).

Πεμπτουσία: Χορευτική Ομάδα Φοιτητικών Εστιών Θεσσαλονίκης (ΧΟΦΕΘ), ένα όνομα που στην πόλη της Θεσσαλονίκης ταυτίζεται με τον παραδοσιακό χορό. Σε λίγες μέρες αρχίζει το 31ο φεστιβάλ παραδοσιακών χορών της ΧΟΦΕΘ. Ποια είναι η ιστορία της και τι σημαίνει για εσάς;

Θ.Α.: Η ΧΟΦΕΘ δημιουργήθηκε από δεκαπέντε οικότροφους φοιτητές το Νοέμβρη του 1979. Πολύ γρήγορα κατάφερε μέσα από τα φεστιβάλ, που άρχισε αργότερα να διοργανώνει, να τραβήξει και να αφυπνίσει όχι μόνο την προσοχή του απλού κόσμου, αλλά και λαογράφους, ερευνητές, μουσικούς, χοροδιδασκάλους και πλήθος ανθρώπων που είχαν σχέση με τον παραδοσιακό χορό.

Στην αίθουσα του κινηματοθεάτρου της Α' φοιτητικής εστίας κατά την περίοδο του φεστιβάλ έχουν δώσει το παρών αναρίθμητα χορευτικά απ' όλη την ηπειρωτική και νησιωτική Ελλάδα, καθώς και δεκάδες οργανοπαίκτες και τραγουδιστές. Ανάμεσά τους και κάποια από τα μεγαλύτερα ονόματα της παραδοσιακής μας μουσικής, όπως, ο αείμνηστος Γ. Ουρούμης από την περιοχή της Αλμωπίας (Ν. Πέλλης), ο εξαίρετος Γρ. Καψάλης από τα Ζαγόρια (Ηπείρου), ο Ψαραντώνης από την Κρήτη, ο Ν. Οικονομίδης, ο δεξιότεχνης βιολάτορας από τις Κυκλάδες, ο κλαριντζής Απ. Μποζατζίδης από τον Εβρο με το υπέροχο και αυθεντικότατο χορευτικό των Ασβεστάδων Διδυμοτείχου και πάρα πολλοί ακόμα.

Δεν είναι δυνατόν λοιπόν ύστερα από μια τέτοια στρατιά μουσικών, τραγουδιστών, χορευτών, να μην έχω επηρεαστεί θετικά γύρω από το θέμα της

παράδοσης αφού η ΧΟΦΕΘ αποτέλεσε την μεγαλύτερη πηγή αυθεντικών ηθών και εθίμων διδάσκοντάς μου το ήθος το σεβασμό και τη σεμνότητα που απαιτείται και επιβάλλεται στην παράδοση. Γιατί όπως λένε και οι παλιοί, ο καλός χορευτής είναι ο σεμνός χορευτής.

Πεμπτούσια: Σε τι διαφέρει η ΧΟΦΕΘ από άλλα χορευτικά, ποια είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, ο σκοπός της και ποιος ο τρόπος λειτουργίας της;

Θ.Α.: Αυτό που κάνει την ΧΟΦΕΘ να ξεχωρίζει από τα άλλα χορευτικά είναι το οκταήμερο φεστιβάλ που διοργανώνει κάθε χρόνο, δίνοντας την ευκαιρία στον επισκέπτη να παρακολουθήσει και να συμμετέχει σ' αυτό το πανελλαδικό αντάμωμα της μουσικής και του γλεντιού.

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ΧΟΦΕΘ είναι ότι λειτουργεί ομαδικά, χωρίς κεφαλές και αρχηγούς, παρέχοντας την δυνατότητα στον κάθε «χοροδιδάσκαλο» να διδάξει την περιοχή του μεταφέροντας τα ήθη και τα έθιμα του τόπου του, κάτι που δεν γίνεται συνήθως στα άλλα χορευτικά.

Επομένως σκοπός της ομάδας είναι να διατηρήσει και να δώσει αναλλοίωτη την μουσικοχορευτική μας παράδοση στον κόσμο.

Πεμπτούσια: Πείτε μας μερικά λόγια για το φεστιβάλ παραδοσιακών χορών που οργανώνει κάθε χρόνο η ΧΟΦΕΘ;

Θ.Α.: Το Φεστιβάλ παραδοσιακών χορών ξεκίνησε το 1982 σαν μια γιορτή παράδοσης και σήμερα αποτελεί πια θεσμό. Δεν έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα, αλλά η σημασία του βρίσκεται στο γεγονός ότι συμμετέχουν άνθρωποι και φορείς από διάφορες περιοχές της Ελλάδας σε μια παρουσίαση πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Ο κόσμος έχει την δυνατότητα να παρακολουθήσει κατά την διάρκεια μιας ολόκληρης εβδομάδας χορούς και τραγούδια από όλη σχεδόν την Ελλάδα συμμετέχοντας και χορεύοντας μαζί με τους χορευτές και τους μουσικούς της κάθε περιοχής, δίνοντάς τους έτσι την ευκαιρία να βρεθούν έστω και νοερά για λίγο, άλλοι στις ιδιαίτερες πατρίδες τους και άλλοι να ταξιδέψουν σε άγνωστα μέρη της Ελλάδος. Ένα πράγμα βέβαια που προβλημάτιζε πάντοτε πολλούς από εμάς ήταν η ημερομηνίες του που συνέπιπταν πάντοτε με την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής, που είναι περίοδος νηστείας και πνευματικής περισυλλογής. Ωστόσο όσο κι αν προσπαθήσαμε στάθηκε αδύνατον να αλλάξουν οι ημερομηνίες, λόγω των φοιτητικών προγραμμάτων και λόγω του απαραίτητου χρόνου προετοιμασίας από την αρχή του ακαδημαϊκού έτους.

Πεμπτουσία: Μπορείτε να θυμηθείτε κάποια συμβάντα ή πρόσωπα μέσα στο στο φεστιβάλ της ΧΟΦΕΘ που έμειναν ανεξίτηλα στη μνήμη σας;

Θ.Α.: Ατελείωτα τα συμβάντα και άπειρα τα πρόσωπα που έχουν χαραχτεί στη μνήμη μου. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Προσπαθώντας να ξεχωρίσω κάποια απ' τα πολλά, δεν θα ξεχάσω ποτέ τους ηλικιωμένους χορευτές απ' το Γιδά (Αλεξάνδρεια Ν. Ημαθίας) όπου κατά την διάρκεια της πρόβας τους, ένας συγχωριανός τους είχε καρδιακό επεισόδιο και ενώ μεταφερόταν στο νοσοκομείο και μάθανε ότι τελικά κατέληξε, δεν έφυγαν από το φεστιβάλ αλλά τον τίμησαν χορεύοντας.

Η δύναμη που έδειξαν αυτοί οι άνθρωποι εκείνη την στιγμή και η απόφασή τους να τιμήσουν τη μνήμη του συγχορευτή και φίλου τους, μας είχε συγκλονίσει όλους. Το γεγονός αυτό χαραχτηκε βαθειά μέσα μου, κάνοντάς με να αισθανθώ δέος μπροστά στο μεγαλείο αυτών των απλών ανθρώπων και επιβεβαιώνοντάς με για μια ακόμη φορά πως πήρα τη σωστή απόφαση να ασχοληθώ με τους παραδοσιακούς χορούς και μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω τέτοιους ανθρώπους.

Πεμπτουσία: Κατά τη γνώμη σας τι μπορεί να παρακινεί την υπερ- και μετα- μοντέρνα εποχή μας έναν νέο να βρίσκει στον παραδοσιακό χορό τον τρόπο της ψυχαγωγίας και της διασκέδασής του;

Θ.Α.: Ο νέος από τη φύση του προσπαθεί να ανακαλύψει και να μάθει καινούργια πράγματα. Στη φύση του Έλληνα, παρά τη υπερ-μοντέρνα εποχή που ζούμε, υπάρχει έντονη η παράδοση σε όλες τις εκδηλώσεις (Αρραβώνες, γάμους, βαφτίσεις) ακόμα και στην αστική κοινωνία.

Ο νέος λοιπόν όταν έρθει σε επαφή με τον παραδοσιακό χορό, βρίσκει έναν υγιή τρόπο εκτόνωσης και ψυχαγωγίας, και δύσκολα τα παρατάει. Ακόμα και νέοι που δεν είχαν καμία σχέση με τους παραδοσιακούς χορούς, μένουν και το αγαπούν περισσότερο. Το ομαδικό πνεύμα, οι παρέες, οι εκδηλώσεις, οι επαφές με άλλους τόπους, άλλους λαούς και κουλτούρες, ήθη και έθιμα, ασκούν έντονη γοητεία στους νέους ανθρώπους.

<http://bit.ly/1aNj5ec>